

Parapluplan Archeologie Maasgouw

Gemeente Maasgouw

Ontwerp

Parapluplan Archeologie Maasgouw

Gemeente Maasgouw

Ontwerp

Projectnummer BRO:	P02947
Identificatienummer:	NL.IMRO.1641.BPL107-ON01
Datum:	11 augustus 2022
Opdrachtgever:	Gemeente Maasgouw
Projectteam BRO:	HLe
Voorontwerp:	
Ontwerp:	11 augustus 2022
Vaststelling:	
Trefwoorden:	Gemeente Maasgouw, archeologie, parapluplan
Bron foto kaft:	Archeologische beleidskaart (RAAP adviesdocument 1021, kaartbijlage 2
Beknopte inhoud:	Paraplubestemmingsplan ten behoeve van het planologisch verankeren van het archeologiebeleid in de gemeente Maasgouw.

BRO
Vestiging Venlo
Industriestraat 94
5931 PK Tegelen
T +31 (0)77 373 06 01
E info@bro.nl

TOELICHTING

Inhoudsopgave

pagina

1. INLEIDING	3
1.1 Aanleiding en doel	3
1.2 Plangebied	3
1.3 Geldende bestemmingsplannen	5
1.4 Opzet van het plan	5
1.5 Leeswijzer	5
2. BELEIDSKADER	6
2.1 Rijksbeleid	6
2.2 Provinciaal beleid	8
2.3 Gemeentelijk beleid	11
3. VERTALING ARCHEOLOGIEBELEID IN PARAPLUBESTEMMINGSPAN	15
3.1 Inleiding	15
3.2 Categorie 0	15
3.3 Categorie 1	16
3.4 Categorie 2a	17
3.5 Categorie 2b	18
3.6 Categorie 3	19
3.7 Categorie 4	20
3.8 Categorie 5	21
4. PLANSTUKKEN	22
4.1 Algemeen	22
4.2 Toelichting op de verbeelding	22
4.3 Toelichting op de regels	22
4.3.1 Inleidende regels	23
4.3.2 Bestemmingsregels	23
4.3.3 Algemene regels	23
4.3.4 Overgangs- en slotregels	24
5. UITVOERBAARHEID	25
5.1 Maatschappelijke uitvoerbaarheid	25
5.2 Economische uitvoerbaarheid	25

1. INLEIDING

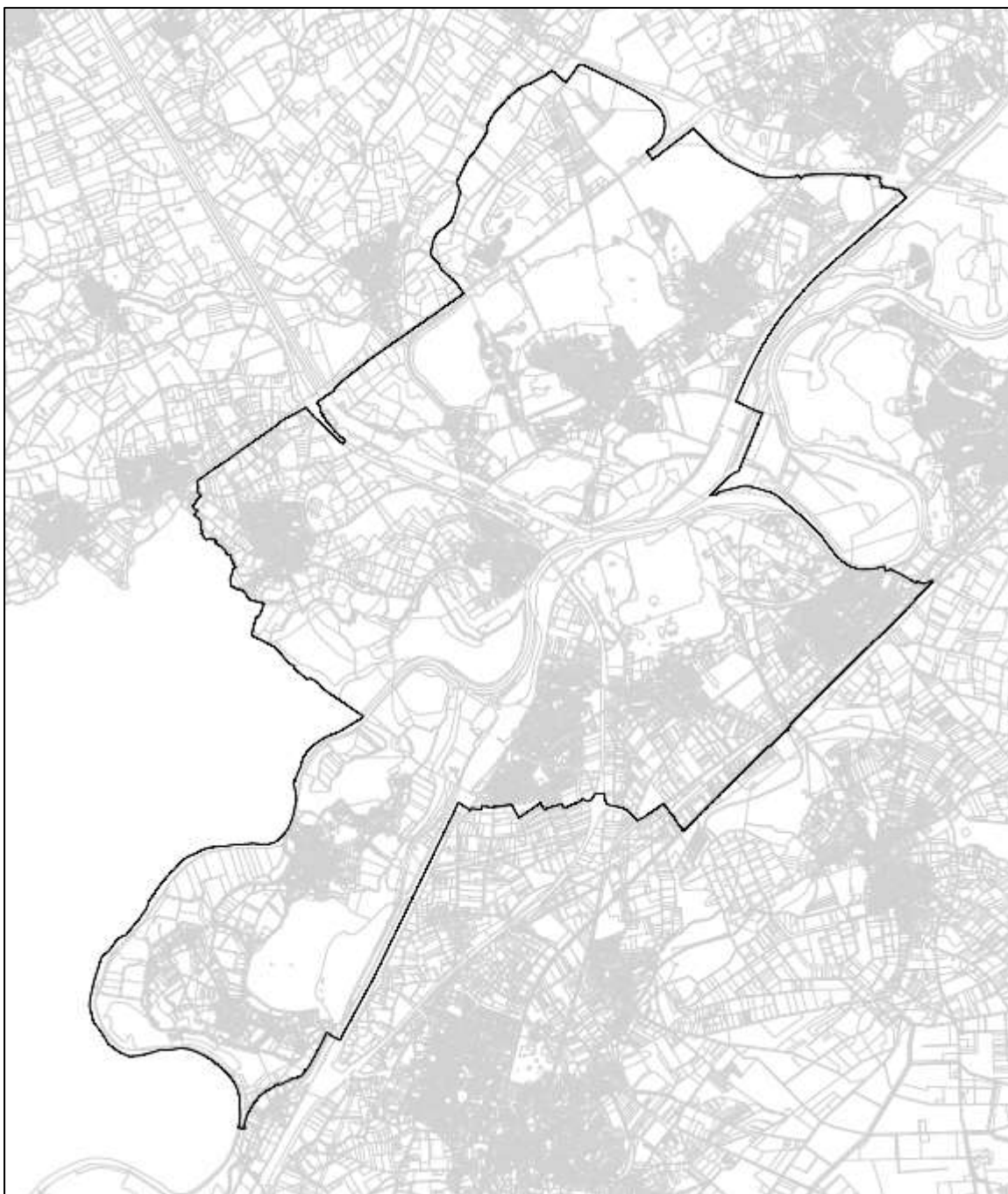
1.1 Aanleiding en doel

De gemeente Maasgouw heeft begin 2020 haar archeologiebeleid geactualiseerd middels de 'Actualisatie archeologiekkaart en archeologiebeleid 2019, gemeente Maasgouw'. Het eerdere archeologiebeleid stamde uit 2010. Tussentijds hebben niet alleen diverse archeologische onderzoeken plaatsgevonden, maar is ook beter inzicht verkregen in de archeologische verwachtingswaarden van met name het Limburgse Maasdal. Deze actualisatie van het gemeentelijke archeologiebeleid had tot doel om alle in gemelde archeologische onderzoeken van deze beleidsperiode, samen met nieuwe archeologische gegevens en inzichten, te verwerken in een nieuw vorm te geven archeologische beleids- en verwachtingskaart.

De gemeente wil dit actuele beleid vervolgens voor het gehele grondgebied planologisch verankeren middels de vaststelling van een overkoepelend, gemeentebreed bestemmingsplan archeologie. Daarnaast heeft de gemeente zich tot doel gesteld om met dit nieuwe paraplubestemmingsplan voor te sorteren op de inwerkingtreding van de Omgevingswet. Na inwerkingtreding van de Omgevingswet zullen immers alle bestaande bestemmingsplannen binnen het grondgebied van de gemeente opgaan in één Omgevingsplan voor de gehele gemeente. Bij het opstellen van dit paraplubestemmingsplan voor het aspect archeologie is hiermee rekening gehouden en het plan is zoveel mogelijk 'Omgevingswet-proof' gemaakt.

1.2 Plangebied

Dit paraplubestemmingsplan beslaat het gehele grondgebied van de gemeente, zoals is weergegeven in de navolgende afbeelding.

Begrenzing plangebied

1.3 Geldende bestemmingsplannen

Dit paraplubestemmingsplan heeft betrekking op alle eerder door de gemeenteraad vastgestelde bestemmingsplannen op het grondgebied van de gemeente Maasgouw. Bepalingen over archeologie in deze bestemmingsplannen vervallen en worden vervangen door de regels van dit paraplubestemmingsplan archeologie.

1.4 Opzet van het plan

Het voorliggende paraplubestemmingsplan bevat de juridisch-planologische vertaling van het archeologiebeleid zoals is vastgelegd in de 'Actualisatie archeologiekaart en archeologiebeleid 2019 gemeente Maasgouw'. De beleidscategorieën uit dit document en de daarbij behorende archeologische onderzoeksverplichting zijn in het bestemmingsplan opgenomen door middel van dubbelbestemmingen 'Waarde – Archeologie [nr.]', waarbij elke dubbelbestemming correspondeert met een beleidscategorie.

1.5 Leeswijzer

Hoofdstuk 2 bevat een beknopt overzicht van het actuele archeologiebeleid op rijks-, provinciaal en gemeentelijk niveau. In hoofdstuk 3 wordt ingegaan op de gemeentelijke actualisatie van het archeologiebeleid en wordt aangegeven hoe de vertaling van dit beleid in het voorliggende paraplubestemmingsplan heeft plaatsgevonden. Hoofdstuk 4 bevat een juridische toelichting op de planstukken. In hoofdstuk 5 wordt ingegaan op de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan. Ten slotte is in hoofdstuk 6 een beschrijving van de procedure opgenomen.

2. BELEIDSKADER

In dit hoofdstuk zal ingegaan worden op de relevante wetgeving en beleid op het gebied van archeologie, dat op rijks-, provinciaal en gemeentelijk niveau is vastgesteld.

2.1 Rijksbeleid

Nationale Omgevingsvisie

Op 11 september 2020 heeft het Rijk vooruitlopend op de inwerkingtreding van de Omgevingswet de Nationale Omgevingsvisie (NOVI) vastgesteld.

De NOVI omvat een langetermijnvisie op de toekomstige ontwikkeling van de leefomgeving in Nederland. De intentie van het Rijk is om met de NOVI een perspectief te bieden om grote maatschappelijke opgaven aan te pakken. Bij die opgaven kan worden gedacht grote en complexe opgaven met betrekking tot klimaatverandering, energietransitie, circulaire economie, bereikbaarheid en woningbouw.

Een centraal aspect van de NOVI is de focus op een nieuwe aanpak van vraagstukken in de fysieke leefomgeving. Werken op basis van integraliteit met betrekking tot verschillende vraagstukken in plaats van sectorale aanpakken voor individuele vraagstukken vormt de kern van deze nieuwe aanpak.

Het streven naar integraliteit dat onderdeel is van de NOVI valt samen in vier verschillende prioriteiten waartussen een onderscheid wordt gemaakt in de NOVI, te weten:

- Ruimte voor klimaatadaptatie en energietransitie;
- Duurzaam economisch groeipotentieel;
- Sterke en gezonde steden en regio's;
- Toekomstbestendige ontwikkeling van het landelijk gebied.

Binnen de NOVI worden drie afwegingsprincipes gehanteerd om te komen tot weloverwogen beleidskeuzes. Die zouden moeten helpen bij het afwegen en prioriteren van verschillende belangen en opgaven:

1. Combinaties van functies gaan voor enkelvoudige functies;
2. Kenmerken en identiteit van een gebied staan centraal;
3. Afwentelen wordt voorkomen.

De nationale overheid richt zijn in de NOVI zich op 21 verschillende nationale belangen:

1. Bevorderen van een duurzame ontwikkeling van Nederland als geheel en van alle onderdelen van de fysieke leefomgeving;
2. Realiseren van een goede leefomgevingskwaliteit;
3. Waarborgen en versterken van grensoverschrijdende en internationale relaties;
4. Waarborgen en bevorderen van een gezonde en veilige fysieke leefomgeving;

5. Zorg dragen voor een woningvoorraad die aansluit op de woonbehoeften;
6. Waarborgen en realiseren van een veilig, robuust en duurzaam mobiliteitssysteem;
7. In stand houden en ontwikkelen van de hoofdinfrastructuur voor mobiliteit;
8. Waarborgen van een goede toegankelijkheid van de leefomgeving;
9. Zorg dragen voor nationale veiligheid en ruimte bieden voor militaire activiteiten;
10. Beperken van klimaatverandering;
11. Realiseren van een betrouwbare, betaalbare en veilige energievoorziening, die in 2050 CO₂-arm is, en de daarbij benodigde hoofdinfrastructuur;
12. Waarborgen van de hoofdinfrastructuur voor transport van stoffen via (buis)leidingen;
13. Realiseren van een toekomstbestendige, circulaire economie;
14. Waarborgen van de waterveiligheid en de klimaatbestendigheid (inclusief vitale infrastructuur voor water en mobiliteit);
15. Waarborgen van een goede waterkwaliteit, duurzame drinkwatervoorziening en voldoende beschikbaarheid van zoetwater;
16. Waarborgen en versterken van een aantrekkelijk ruimtelijk-economisch vestigingsklimaat;
17. Realiseren en behouden van een kwalitatief hoogwaardige digitale connectiviteit;
18. Ontwikkelen van een duurzame voedsel- en agroproductie;
19. Behouden en versterken van cultureel erfgoed en landschappelijke en natuurlijke kwaliteiten van (inter)nationaal belang;
20. Verbeteren en beschermen van natuur en biodiversiteit;
21. Ontwikkelen van een duurzame visserij.

Middels de vaststelling van het geactualiseerde archeologiebeleid en het voorliggende paraplu-bestemmingsplan archeologie wordt gewaarborgd dat het archeologisch belang (cultureel erfgoed) zorgvuldig wordt afgewogen bij alle activiteiten die in de gemeente plaatsvinden en die invloed kunnen hebben op archeologische waarde. Voor het overige is sprake van de verankering van lokaal beleid, waarbij de bovengenoemde nationale belangen uit de NOVI niet direct in het geding zijn.

Erfgoedwet

Op 1 juli 2016 is de Erfgoedwet in werking getreden. In deze wet is de bestaande wet- en regelgeving voor behoud en beheer van het cultureel erfgoed in Nederland gebundeld. Samen met de nieuwe Omgevingswet maakt de Erfgoedwet een integrale bescherming van het cultureel erfgoed mogelijk. De Monumentenwet (1988, geactualiseerd in 2007) is hiermee (grotendeels) vervallen. Een aantal onderdelen van de Monumentenwet 1988 gaat over naar de Omgevingswet. Tot de inwerkingtreding van de Omgevingswet blijven deze onderdelen van kracht binnen het overgangsrecht van de Erfgoedwet. Voor archeologie gaat het onder meer om:

- Het meewegen van het archeologische belang bij het opstellen van bestemmingsplannen;
- De mogelijkheid om voorschriften te verbinden aan de omgevingsvergunning ter bescherming van archeologie;
- De mogelijkheid van de Minister van OCW om bij (dreigende) schade aan archeologische monumenten na een toevalsvondst voorschriften te stellen aan de uitvoering de werkzaamheden of die stil te leggen;

- De mogelijkheid van het bevoegd gezag of de Minister van OCW om toegang tot een terrein af te dwingen om archeologisch onderzoek te kunnen doen.

De belangrijkste veranderingen in de Erfgoedwet zijn:

- Onderzoeksbureaus die archeologisch onderzoek uitvoeren hebben voortaan niet meer een opgravingsvergunning nodig (die door de minister van OCW werd verleend), maar een certificaat (dat door een certificerende instelling wordt verleend);
- Erfgoed onder water is beter beschermd. Zo gelden nu ook zaken die onder water 'op' (dus niet 'in') de waterbodem liggen als archeologisch erfgoed. Het oppakken van dergelijke vondsten is (zonder opgravingscertificaat) dus verboden;
- Het zoeken naar archeologische vondsten met een metaaldetector wordt toegestaan in de bovenste 30 cm van de grond, behalve op archeologische monumenten en opgravingen. Gemeenten kunnen strengere regels vaststellen;
- Een vereniging voor amateurarcheologie mag opgravingen uitvoeren op terreinen waarvan is vastgesteld dat er geen professioneel onderzoek (meer) nodig is;
- Een aantal regelingen uit de Monumentenwet 1988 is vervallen: de regeling excessieve kosten voor opgravingen, de mogelijkheid om nadere eisen aan archeologische rapporten te stellen, de mogelijkheid voor provincies om attentiegebieden aan te wijzen en de toewijzing van opgravingen aan een universiteit door de minister van OCW.

Omgevingswet

Met de Omgevingswet bundelt de rijksoverheid de regels voor ruimtelijke projecten. Dit met het doel om ruimtelijke projecten eenvoudiger te kunnen starten. De inwerkingtreding van de Omgevingswet stond gepland voor 1 januari 2021, maar deze is uitgesteld tot 1 januari 2023.

Eén van de uitgangspunten van de wet is dat decentrale overheden al hun regels over de leefomgeving bijeenbrengen in één gebiedsdekkende regeling. Voor de gemeenten is dit het omgevingsplan. Dit plan biedt daarmee één integrale, inhoudelijk op elkaar afgestemde set van regels die van toepassing zijn op een locatie. Het omgevingsplan moet digitaal raadpleegbaar zijn.

Het voorliggende parapluplan is zodanig opgesteld dat dit één-op-één kan overgaan in het omgevingsplan.

2.2 Provinciaal beleid

Provinciale Omgevingsvisie

Met de komst en invoering van de Omgevingswet dient elke provincie haar eigen provinciale omgevingsvisie op te stellen.

Op 1 oktober 2021 heeft de provincie Limburg de provinciale omgevingsvisie vastgesteld: 'de Provinciale omgevingsvisie Limburg' (hierna te noemen: POVI Limburg).

De POVI Limburg is een lange termijnvisie, met als doelstelling invulling geven over hoe de provincie Limburg in de periode 2030-2050 op een integrale en toekomstbestendige manier kan door ontwikkelen. De omgevingsvisie is dynamisch en flexibel, aangezien dit mogelijkheden biedt om het document te actualiseren met het oog op toekomstige veranderingen.

De POVI is op 25 oktober 2021 in werking getreden en vervangt daarmee het Provinciaal Omgevingsplan Limburg uit 2014 (POL2014).

Daarnaast is een nieuwe omgevingsverordening uitgewerkt om het beleid juridisch te verankeren. Deze omgevingsverordening wordt besproken in paragraaf 3.2.3.

Hoofdopgaven

In de provinciale omgevingsvisie Limburg zijn een aantal hoofdopgaven te onderscheiden, namelijk:

- Het creëren van een aantrekkelijke, sociale, gezonde en veilige omgeving, zowel in het land lijk- als in het bebouwde gebied;
- Een toekomstbestendige, innovatieve en duurzame economie (inclusief landbouwtransitie);
- Klimaatadaptatie en energietransitie.

Deze opgaven, die Limburg-breed spelen, dienen met inachtneming van de specifieke eigenschappen die Limburg bezit op een integrale en toekomstbestendige manier te worden geïmplementeerd. Participatie tussen de overheid, de markt en de inwoners van Limburg is hierbij een belangrijk uitgangspunt. In de Provinciale omgevingsvisie Limburg wordt daarnaast een toekomstbeeld van 2030-2050 geschetst.

Inhoud

De Omgevingsvisie Limburg bestaat uit twee delen:

- Een thematisch deel waarin gedetailleerd wordt ingegaan op de provinciale ambities en opgaven voor de diverse thema's;
- Een gebiedsgericht deel waarin de thema's op hoofdlijnen verbonden worden op regionale schaal voor de drie regio's Noord-, Midden en Zuid-Limburg.

Archeologie

Het aspect archeologie is nader beschreven in het thematische deel.

De uitvoering van de juridische borging van archeologie is vooral gericht op behoud van wetenschappelijke waarden in de bodem, in een depot en in wetenschappelijke rapporten. De toegevoegde waarde van het archeologische verhaal voor een locatie of geplande ontwikkeling is onderbelicht. Het is wenselijk om de archeologische verhalen dichter bij de samenleving te brengen zodat deze verhalen gebruikt kunnen worden bij ontwikkelingen en vice versa. De provincie wenst onze archeologische rijkdom te verbinden met onze huidige en toekomstige leefomgeving. Doelgerichte en efficiënte archeologische onderzoeken zijn hierbij van belang.

Archeologie wordt door de provincie benoemd als een interessante kwaliteit voor gebruik en ontwikkeling van de leefomgeving.

- De provincie stimuleert en ondersteunt initiatieven die de vertaalslag maken van wetenschappelijke onderzoeksrapporten naar publieksvriendelijke vertalingen of ruimtelijke ontwerpen.
- Door middel van bruikleenovereenkomsten en subsidieregelingen stimuleert en ondersteunt de provincie het exposeren van vondsten uit het provinciaal depot voor bodemvondsten.
- De provincie ondersteunt initiatieven die bijdragen aan doelgericht en efficiënt archeologisch onderzoek en de provincie draagt hier zelf aan bij door in overleg te gaan met betrokken marktpartijen.
- Archeologische aandachtsgebieden zijn belangrijke gebieden met representatieve en relatief gave delen van de verschillende Limburgse cultuurlandschappen. Ze hebben een groot potentieel aan archeologische waarden die het verhaal van Limburg vertegenwoordigen. Onderzoek naar en behoud van deze archeologische waarden in deze aandachtsgebieden is van provinciaal belang.

In lijn met voornoemde provinciale uitgangspunten, is het voorliggende bestemmingsplan bedoeld om de mogelijk aanwezige archeologisch waardevolle elementen afdoende juridisch planologische bescherming te bieden. Hiervoor zijn in dit bestemmingsplan dubbelbestemmingen opgenomen die corresponderen met de mate waarin op grond van de gemeentelijke archeologische beleidskaart archeologisch waardevolle elementen te verwachten zijn.

Omgevingsverordening Limburg 2014

De provincie Limburg heeft op 12 december 2014 ook de Omgevingsverordening Limburg 2014 vastgesteld. Hierin staan de regels die nodig zijn om het omgevingsbeleid van het POL2014 juridische binding te geven. Wat betreft archeologie is in de Omgevingsverordening geen specifieke regelgeving opgenomen.

Omgevingsverordening Limburg 2021

Met de komst van de Omgevingswet is een nieuwe omgevingsverordening nodig die past binnen de kaders en het instrumentarium van de Omgevingswet.

Op 25 mei 2021 heeft het college van Gedeputeerde Staten het ontwerp van deze nieuwe Omgevingsverordening Limburg (2021) vastgesteld. Deze ontwerp-omgevingsverordening heeft van 7 juni tot en met 19 juli 2021 voor eenieder ter inzage gelegen en is op 17 december 2021 door Provinciale Staten vastgesteld. De inwerkingtreding is voorzien gelijktijdig met de inwerkingtreding van de nieuwe Omgevingswet.

Voor wat betreft archeologie is in de Omgevingsverordening geen specifieke regelgeving opgenomen.

Provinciaal archeologiebeleid

De provincie Limburg heeft het provinciaal archeologiebeleid voor de periode 2020-2023 vastgelegd in het 'Beleidsprogramma Archeologie 2020-2023'. Het provinciale beleid zet met name in op het vergroten van de (digitale) zichtbaarheid en toegankelijkheid van archeologie. Daartoe zet zij in essentie in op:

- Publieksbereik;
- Publieksparticipatie;
- De (digitale) ontsluiting;
- Benutting van resultaten archeologisch onderzoek.

De provincie is hierin initiator en het goede voorbeeld, ondersteuner en financier van lokale initiatieven en bevoegd gezag en depothouder in het proces van de archeologische monumentenzorg.

Naast bovengenoemde beleidsuitgangspunten bevat het archeologiebeleid twee actielijnen.

1. De verbindende waarde van archeologie:

Deze actielijn richt zich op de (digitale) ontsluiting van archeologie voor een breder publiek. Enerzijds vanuit de attractiviteit ervan, anderzijds vanuit de maatschappelijke waarden zoals identiteit en cohesie.

2. De verbeterde archeologische monumentenzorg:

Deze actielijn richt zich op de wettelijke archeologische verplichtingen in heel Limburg doelgericht en efficiënt in te vullen en de resultaten ervan zoveel mogelijk te benutten.

De provincie erkent dat de belangrijkste wettelijke verantwoordelijkheid voor archeologie in het ruimtelijke domein bij de gemeenten liggen, middels de bescherming van archeologisch (verwachtings)waarden in bestemmingsplannen.

2.3 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Maasgouw 2030

Op 5 juli 2012 heeft de gemeenteraad van Maasgouw de Structuurvisie Maasgouw 2030 vastgesteld. In de structuurvisie is het ruimtelijk beleid van de gemeente Maasgouw per thema behandeld. Vervolgens is er per deelgebied een visie uitgewerkt.

Het onderdeel archeologie is in de structuurvisie ondergebracht in het hoofdstuk 'Duurzaam Maasgouw: Historie'. De beleidsdoelstelling van de gemeente is het behoud van het archeologisch erfgoed, zoals deze in de ondergrond van de gemeente Maasgouw aanwezig is, conform de Archeologische waardenkaart van de gemeente. Daarnaast streeft de gemeente naar behoud en presentatie van archeologisch erfgoed, met andere woorden: het beter zichtbaar en beleefbaar maken van het erfgoed. Voor de specifieke uitwerking van deze doelstellingen verwijst de gemeente in de structuurvisie naar haar archeologiebeleid.

Actualisatie archeologiekaart en archeologiebeleid 2019, gemeente Maasgouw

De gemeente Maasgouw heeft begin 2020 haar archeologiebeleid geactualiseerd in de beleidsnota 'Actualisatie archeologiekaart en archeologiebeleid 2019, gemeente Maasgouw'. Het eerdere archeologiebeleid stamde uit 2010. Tussentijds hebben niet alleen diverse archeologische onderzoeken plaatsgevonden, maar is ook beter inzicht verkregen in de archeologische verwachtingswaarden van met name het Limburgse Maasdal. Deze actualisatie van het gemeentelijke archeologiebeleid had tot doel om alle in gemelde archeologische onderzoeken van deze beleidsperiode, samen met nieuwe archeologische gegevens en inzichten, te verwerken in een nieuw vorm te geven archeologische beleids- en verwachtingskaart.

De geactualiseerde archeologische beleidskaart geeft de archeologische beleidskeuzes van de gemeente weer en is daarmee te beschouwen als een hernieuwde interpretatie en interpolatie van de bestaande verwachtingen- en beleidskaart uit 2010.

Op de beleidskaart zijn verschillende verwachtingswaarden samengebracht tot beleidscategorieën (legenda-eenheden). Daarbij is volgende indeling gehanteerd:

Categorie 0	wettelijk beschermde archeologische monumenten;
Categorie 1	gebieden van zeer hoge archeologische waarde en bufferzones rond cultuurhistorische locaties;
Categorie 2a	gebieden van hoge archeologische waarde, bekende vindplaatsen en de historische kernen van dorpen en gehuchten;
Categorie 2b	gebieden met een verhoogde verwachting buiten het Maasdal;
Categorie 3	gebieden met een archeologische verwachting binnen en buiten het Maasdal voor vindplaatsen gerelateerd aan bewoning, begraving en watergebonden economische en rituele activiteiten;
Categorie 4	gebieden met een [lage] archeologische verwachting voor landgebonden economische en rituele activiteiten;
Categorie 5	gebieden zonder archeologische verwachting.

In hoofdstuk 3 wordt nader ingegaan op de vertaling van deze waardecategorieën in het nieuwe paraplubestemmingsplan. Voor een uitgebreide toelichting op de totstandkoming van deze categorieën en de verschillen met het voormalige gemeentelijke archeologiebeleid, wordt verwezen naar de beleidsnota.

Het archeologiebeleid gaat uit van vijf beleidsregels, die het toetsings- en beoordelingskader vormen vanuit archeologie. Alle ontwikkeling waarbij archeologie aan de orde is, worden getoetst aan deze beleidsregels.

Beleidsregel 1.

De gemeente Maasgouw behoudt zoveel als mogelijk de archeologische resten in de bodem (behoud in situ) en laat bij een ruimtelijke ontwikkeling, waar redelijkerwijs mogelijk, maatregelen ter bescherming en behoud van de archeologische resten opnemen in het programma van eisen van het planontwerp.

Beleidsregel 2.

De gemeente Maasgouw hanteert de oppervlakte en de diepte van de effectieve bodemverstorende ingrepen als uitgangspunt voor het bepalen van de archeologische onderzoeksverplichting binnen een plangebied. Dit houdt in, dat indien de bodemverstorende ingreep de oppervlakte- en diepte-ondergrens overschrijdt, archeologisch (voor)onderzoek binnen het gehele plangebied noodzakelijk is.

Beleidsregel 3.

De gemeente Maasgouw hanteert een vrijstellingsgrens voor onderzoek tot een verstoringsdiepte van maximaal 0,4 m beneden maaiveld. Ingrepen dieper dan deze diepte-ondergrens zijn vanaf een gestelde oppervlakte-overschrijding onderzoeksplchtig (zie beleidsregel 4). Daarnaast zijn ingrepen die een geleidelijk negatief effect kunnen hebben op de archeologie in de bodem maar -mogelijk- minder diep reiken dan 0,4 m beneden maaiveld altijd onderzoeksplchtig.

Beleidsregel 4.

De gemeente Maasgouw hanteert voor de verschillende categorieën van de beleidskaart verschillende oppervlakte-ondergrenzen om te bepalen of er een onderzoeksplcht voorligt. De ondergrens van de diepte is steeds gelijk, namelijk 0,4 m. Dat wil zeggen dat archeologisch (voor)onderzoek verplicht wordt gesteld als én de oppervlakte én de diepte van de bodemverstorende activiteiten deze ondergrenzen in het betreffende gebied overschrijden.

Beleidsregel 5.

De gemeente Maasgouw hanteert bij de uitvoering van haar archeologiebeleid onderstaande richtlijnen:

1. Indien in één plangebied meerdere verwachtingswaarden voorkomen, dan geldt de hoogste waarde (en dus de kleinste ondergrens). Slechts als de hoogste waarde een zeer beperkt deel uitmaakt van het plangebied (< 10%), kan na afweging worden besloten om de oppervlakte-ondergrens te hanteren die het grootste deel uitmaakt van het plangebied.
2. Indien geen onderzoek moet worden uitgevoerd omdat beneden de onderzoeksgrenzen (diepte- en/of oppervlakte-ondergrens) gebleven wordt, blijft de dubbelbestemming Waarde - Archeologie (WR-A) van het bestemmingsplan onverminderd van kracht.
3. Indien op basis van de oppervlakte en diepte van de bodemverstorende ingrepen archeologisch (voor)onderzoek noodzakelijk is (gedacht moet worden aan bureau- en/of booronderzoek en proefsleuvenonderzoek), dan vindt dit plaats in het gehele plangebied.
4. Indien de bodem in minder dan 5% van het ingrepengebied verstoord wordt, kan de gemeente na afweging vrijstelling verlenen van de verplichting tot uitvoering van archeologisch vooronderzoek.

5. In gebieden waar ingrepen gepland worden met een geleidelijk effect, dient eerst vastgesteld te worden wat het effect van de ingreep (op termijn) kan zijn op de eventueel aanwezige archeologische ondergrond.
6. Voor -agrarische- activiteiten die vergunningsplichtig zijn (zoals diepploegen, drainagesystemen aanleggen, enz.) geldt eveneens de verplichting tot het uitvoeren van een onderzoek om vast te stellen wat het effect op de langere termijn kan zijn.
7. Archeologie-sparende maatregelen die in het kader van een bouwinitiatief of andere (potentieel) bodemverstorende activiteit worden genomen om behoud in situ in de bodem te realiseren, dienen garant te staan voor een duurzaam in situ-behoud. Versnippering van het archeologische bodemarchief ter plaatse mag niet aan de orde zijn. De initiatiefnemer overlegt hiervoor ter goedkeuring een uitgewerkt Plan van Aanpak al dan niet op basis van een (gemeentelijk) Programma van Eisen.

3. VERTALING ARCHEOLOGIEBELEID IN PARAPLUBESTEMMINGSPLAN

3.1 Inleiding

Zoals in paragraaf 2.3 is toegelicht, zijn op de archeologische beleidskaart zijn de volgende beleidscategorieën onderscheiden.

Categorie 0	wettelijk beschermde archeologische monumenten;
Categorie 1	gebieden van zeer hoge archeologische waarde en bufferzones rond cultuurhistorische locaties;
Categorie 2a	gebieden van hoge archeologische waarde, bekende vindplaatsen en de historische kernen van dorpen en gehuchten;
Categorie 2b	gebieden met een verhoogde verwachting buiten het Maasdal;
Categorie 3	gebieden met een archeologische verwachting binnen en buiten het Maasdal voor vindplaatsen gerelateerd aan bewoning, begraving en watergebonden economische en rituele activiteiten;
Categorie 4	gebieden met een [lage] archeologische verwachting voor landgebonden economische en rituele activiteiten;
Categorie 5	gebieden zonder archeologische verwachting.

Voor elke beleidscategorie geldt een beschermingsregime, waarbij door middel van oppervlakte- en diepteondergrenzen is bepaald in welke gevallen een onderzoeksplicht geldt voor activiteiten waarbij ingrepen in de bodem zijn voorzien. Categorie 0 omvat de gebieden met het hoogste beschermingsniveau. Voor de categorieën 4 en 5 is geen planologische bescherming van archeologische verwachtingswaarden benodigd. Wel geldt bij het aantreffen van archeologische resten in alle gevallen een meldingsplicht op basis van artikel 5.10 (Archeologische toevalsvondst) en 5.11 (Waarneming) van de Erfgoedwet. In de navolgende paragrafen worden de beschermingsregimes per categorie toegelicht en wordt aangegeven hoe deze categorieën en beschermingsregimes zijn vertaald in het voorliggende paraplubestemmingsplan.

3.2 Categorie 0

Algemeen

Categorie 0 omvat de wettelijk beschermde archeologische monumenten. Deze worden aangewezen door het Rijk. Bij ingrepen in of op wettelijk beschermde rijksmonumenten is de minister van OC&W (vertegenwoordigd door de RCE) bevoegd gezag. Binnen de gemeente Maasgouw zijn twee locaties aangewezen als archeologische rijksmonumenten. Dit betreffen de 'Steenakker' in Maasbracht en de 'Ossenbergweg' in Linne. Volgens het geactualiseerde archeologiebeleid geldt voor alle bodemingrepen in deze gebieden, ongeacht de oppervlakte of diepte van de bodemverstoring, een archeologische onderzoeksplicht.

Daarnaast is de gemeente bevoegd om gemeentelijke archeologische monumenten aan te wijzen en daar een vergelijkbaar beschermingsregime aan te verbinden. Tot op heden heeft de gemeente Maasgouw echter geen gemeentelijke archeologische monumenten aangewezen.

Vertaling in paraplubestemmingsplan

De wettelijk beschermde archeologische monumenten (categorie 0) zijn in het voorliggende bestemmingsplan voorzien van de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 0'. Voor deze archeologische monumenten zijn de regels van toepassing conform de Erfgoedwet. Dit houdt concreet in dat bij alle bodemingrepen die ter plaatse van het monument worden uitgevoerd een onderzoeksplicht geldt.

3.3 Categorie 1

Categorie 1 omvat gebieden van zeer hoge archeologische waarde en cultuurhistorische locaties. De volgende typen gebieden vallen binnen deze categorie:

1. Gebieden die op de Archeologische Monumentenkaart (AMK), in Archis en op de Indicatieve kaart Archeologische Waarden (IKAW) van de Rijksdienst de status hebben gekregen van gebieden van zeer hoge archeologische waarde. Voor deze gebieden geldt dat door reeds bekende archeologische gegevens (vondsten, proefsleuven, opgravingen), landschappelijke ligging en/of historische informatie aangetoond is, dat hier belangrijke archeologische waarden in de bodem aanwezig zijn.
2. Cultuurhistorische (punt)locaties van vrij beperkte omvang, zoals historische boerderijen, versterkte hoeven, een oude brug, kapel of klooster zijn opgenomen met een bufferzone met een diameter van 50 meter. Verwacht mag worden dat op en in de directe omgeving ervan archeologische resten in de bodem aanwezig zijn.
3. Naar aanleiding van een in 2011 uitgevoerd archeologisch bureauonderzoek, is het tracé van een Romeinse weg toegevoegd. Dit tracé heeft een breedte van 5 meter, met een bufferzone aan weerszijden van 10 meter.
4. Tot slot maken de historische kernen van Stevensweert en Thorn deel uit van deze categorie. De begrenzing hiervan is bepaald aan de hand van historische kaarten.

Voor deze categorie geldt een archeologische onderzoeksplicht bij bodemingrepen met een oppervlakte van meer dan 100 m² en een diepte van meer dan 40 cm.

Vertaling in paraplubestemmingsplan

De gebieden van zeer hoge archeologische waarde en cultuurhistorische locaties (categorie 1) zijn in het voorliggende bestemmingsplan voorzien van de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 1'. Op basis van deze dubbelbestemming is bouwen conform de regels van de onderliggende enkelbestemming toegelaten, mits daarbij, indien de bovengenoemde ondergrenzen worden overschreden, een archeologisch onderzoek is uitgevoerd waarin de archeologische waarde van de locatie naar het oordeel van burgemeester en wethouders in voldoende mate is vastgesteld.

Daarnaast geldt voor diverse typen bodemingrepen een omgevingsvergunningplicht. Dit betreft onder andere grondwerk, heiwerkzaamheden, aanleg van oppervlakteverhardingen, het aanbrengen van veranderingen in het waterpeil, het aanbrengen of rooien van diepwortelende beplanting en teelten waarbij bodemvolume wordt afgevoerd. Bij de omgevingsvergunningaanvraag dient een archeologisch onderzoek te worden overlegd, indien de bovengenoemde ondergrenzen worden overschreden bij de bodemingreep. Hierop is een aantal uitzonderingen van toepassing, bijvoorbeeld als sprake is van normaal onderhoud of bodemingrepen in het kader van archeologisch onderzoek.

Indien uit het archeologisch onderzoek blijkt dat er geen archeologische waarden aanwezig zijn of kunnen worden verstoord door de (bouw)werkzaamheden, dan wordt de omgevingsvergunning verleend en kan de ontwikkeling zonder meer worden uitgevoerd. Indien blijkt dat de aanwezige archeologische waarden wel kunnen worden verstoord, dan kan het bevoegd gezag de volgende voorschriften aan de omgevingsvergunning verbinden:

- a. de verplichting tot het treffen van technische maatregelen, waardoor archeologische waarden in de bodem kunnen worden behouden;
- b. de verplichting tot het doen van opgravingen;
- c. de verplichting de (bouw)werkzaamheden te laten begeleiden door een deskundige op het terrein van de archeologische monumentenzorg die voldoet aan door het bevoegd gezag bij de vergunning te stellen kwalificaties.

Door deze regeling zijn de archeologische zeer hoge waarden in de tot categorie 1 aangewezen gebieden voldoende beschermd.

3.4 Categorie 2a

Categorie 2a omvat gebieden van hoge archeologische waarde, te weten de historische kernen van dorpen en gehuchten en bekende vindplaatsen. Wat betreft de historische kernen is de begrenzing overgenomen van de Archeologische Monumentenkaart (AMK) en waar nodig aangevuld met gemeentelijke informatie over de bewoningskernen van vóór 1950. Daarnaast maken overige terreinen die op de monumentenkaart zijn aangeduid met een status 'hoge waarde' of 'van waarde' deel uit van categorie 2a. Tot slot zijn de bekende vindplaatsen (waarnemingen) overgenomen uit Archis3, en opgenomen in categorie 2a met een bufferzone met een diameter van 50 meter (jagers-verzamelaars) of 100 meter (overige vindplaatsen) rond de betreffende vondstlocaties.

Voor deze categorie geldt een archeologische onderzoeksplicht bij bodemingrepen met een oppervlakte van meer dan 250 m² en een diepte van meer dan 40 cm.

Vertaling in paraplubestemmingsplan

De gebieden van hoge archeologische waarde (categorie 2a) zijn in het voorliggende bestemmingsplan voorzien van de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 2a'. Op basis van deze dubbelbestemming is bouwen conform de regels van de onderliggende enkelbestemming toegelaten, mits daarbij, indien de bovengenoemde ondergrenzen worden overschreden, een archeologisch onderzoek

is uitgevoerd waarin de archeologische waarde van de locatie naar het oordeel van burgemeester en wethouders in voldoende mate is vastgesteld.

Daarnaast geldt voor diverse typen bodemingrepen een omgevingsvergunningplicht. Dit betreft onder andere grondwerk, heiwerkzaamheden, aanleg van oppervlakteverhardingen, het aanbrengen van veranderingen in het waterpeil, het aanbrengen of rooien van diepwortelende beplanting en teelten waarbij bodemvolume wordt afgevoerd. Bij de omgevingsvergunningaanvraag dient een archeologisch onderzoek te worden overlegd, indien de bovengenoemde ondergrenzen worden overschreden bij de bodemingreep. Hierop is een aantal uitzonderingen van toepassing, bijvoorbeeld als sprake is van normaal onderhoud of bodemingrepen in het kader van archeologisch onderzoek.

Indien uit het archeologisch onderzoek blijkt dat er geen archeologische waarden aanwezig zijn of kunnen worden verstoord door de (bouw)werkzaamheden, dan wordt de omgevingsvergunning verleend en kan de ontwikkeling zonder meer worden uitgevoerd. Indien blijkt dat de aanwezige archeologische waarden wel kunnen worden verstoord, dan kan het bevoegd gezag de volgende voorschriften aan de omgevingsvergunning verbinden:

- d. de verplichting tot het treffen van technische maatregelen, waardoor archeologische waarden in de bodem kunnen worden behouden;
- e. de verplichting tot het doen van opgravingen;
- f. de verplichting de (bouw)werkzaamheden te laten begeleiden door een deskundige op het terrein van de archeologische monumentenzorg die voldoet aan door het bevoegd gezag bij de vergunning te stellen kwalificaties.

Door deze regeling zijn de archeologische hoge waarden in de tot categorie 2a aangewezen gebieden voldoende beschermd.

3.5 Categorie 2b

Categorie 2b omvat gebieden met een verhoogde verwachting buiten het Maasdal. Voor deze gebieden geldt bovenop de basisverwachting een aanvullende verwachting buiten het Maasdal, die met name vanwege hun ligging een hogere kans hebben op het aantreffen van sporen gerelateerd aan bewoning en/of gebruik door jager/verzamelaars in de steentijd en boerensamenlevingen vanaf het neolithicum (5300 – 2000 voor Chr.).

Voor deze categorie geldt een archeologische onderzoeksplicht bij bodemingrepen met een oppervlakte van meer dan 250 m² en een diepte van meer dan 40 cm.

Vertaling in paraplubestemmingsplan

De gebieden met een verhoogde verwachting buiten het Maasdal (categorie 2b) zijn in het voorliggende bestemmingsplan voorzien van de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 2b'. Op basis van deze dubbelbestemming is bouwen conform de regels van de onderliggende enkelbestemming

toegelaten, mits daarbij, indien de bovengenoemde ondergrenzen worden overschreden, een archeologisch onderzoek is uitgevoerd waarin de archeologische waarde van de locatie naar het oordeel van burgemeester en wethouders in voldoende mate is vastgesteld.

Daarnaast geldt voor diverse typen bodemingrepen een omgevingsvergunningplicht. Dit betreft onder andere grondwerk, heiwerkzaamheden, aanleg van oppervlakteverhardingen, het aanbrengen van veranderingen in het waterpeil, het aanbrengen of rooien van diepwortelende beplanting en teelten waarbij bodemvolume wordt afgevoerd. Bij de omgevingsvergunningaanvraag dient een archeologisch onderzoek te worden overlegd, indien de bovengenoemde ondergrenzen worden overschreden bij de bodemingreep. Hierop is een aantal uitzonderingen van toepassing, bijvoorbeeld als sprake is van normaal onderhoud of bodemingrepen in het kader van archeologisch onderzoek.

Indien uit het archeologisch onderzoek blijkt dat er geen archeologische waarden aanwezig zijn of kunnen worden verstoord door de (bouw)werkzaamheden, dan wordt de omgevingsvergunning verleend en kan de ontwikkeling zonder meer worden uitgevoerd. Indien blijkt dat de aanwezige archeologische waarden wel kunnen worden verstoord, dan kan het bevoegd gezag de volgende voorschriften aan de omgevingsvergunning verbinden:

- g. de verplichting tot het treffen van technische maatregelen, waardoor archeologische waarden in de bodem kunnen worden behouden;
- h. de verplichting tot het doen van opgravingen;
- i. de verplichting de (bouw)werkzaamheden te laten begeleiden door een deskundige op het terrein van de archeologische monumentenzorg die voldoet aan door het bevoegd gezag bij de vergunning te stellen kwalificaties.

Door deze regeling zijn tot categorie 2b aangewezen gebieden met een verhoogde archeologische verwachting voldoende beschermd.

3.6 Categorie 3

Categorie 3 omvat gebieden met een archeologische verwachting binnen en buiten het Maasdal voor vindplaatsen gerelateerd aan bewoning, begraving én watergebonden economische en rituele activiteiten. Naast een basisverwachting voor vindplaatsen gerelateerd aan bewoning en begraving, bestaat voor deze gebieden ook een basisverwachting voor vindplaatsen gerelateerd aan watergebonden economische en rituele activiteiten. De basisverwachting geeft aan dat in een bepaalde landschappelijke eenheid resten van bepaalde menselijke activiteiten te verwachten zijn.

Voor deze categorie geldt een archeologische onderzoeksplicht bij bodemingrepen met een oppervlakte van meer dan 2.500 m² en een diepte van meer dan 40 cm.

Vertaling in paraplubestemmingsplan

De gebieden met een archeologische verwachting (categorie 3) zijn in het voorliggende bestemmingsplan voorzien van de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 3'. Op basis van deze dubbelbestemming is bouwen conform de regels van de onderliggende enkelbestemming toegelaten, mits daarbij, indien de bovengenoemde ondergrenzen worden overschreden, een archeologisch onderzoek is uitgevoerd waarin de archeologische waarde van de locatie naar het oordeel van burgemeester en wethouders in voldoende mate is vastgesteld.

Daarnaast geldt voor diverse typen bodemingrepen een omgevingsvergunningplicht. Dit betreft onder andere grondwerk, heiwerkzaamheden, aanleg van oppervlakteverhardingen, het aanbrengen van veranderingen in het waterpeil, het aanbrengen of rooien van diepwortelende beplanting en teelten waarbij bodemvolume wordt afgevoerd. Bij de omgevingsvergunningaanvraag dient een archeologisch onderzoek te worden overlegd, indien de bovengenoemde ondergrenzen worden overschreden bij de bodemingreep. Hierop is een aantal uitzonderingen van toepassing, bijvoorbeeld als sprake is van normaal onderhoud of bodemingrepen in het kader van archeologisch onderzoek.

Indien uit het archeologisch onderzoek blijkt dat er geen archeologische waarden aanwezig zijn of kunnen worden verstoord door de (bouw)werkzaamheden, dan wordt de omgevingsvergunning verleend en kan de ontwikkeling zonder meer worden uitgevoerd. Indien blijkt dat de aanwezige archeologische waarden wel kunnen worden verstoord, dan kan het bevoegd gezag de volgende voorschriften aan de omgevingsvergunning verbinden:

- j. de verplichting tot het treffen van technische maatregelen, waardoor archeologische waarden in de bodem kunnen worden behouden;
- k. de verplichting tot het doen van opgravingen;
- l. de verplichting de (bouw)werkzaamheden te laten begeleiden door een deskundige op het terrein van de archeologische monumentenzorg die voldoet aan door het bevoegd gezag bij de vergunning te stellen kwalificaties.

Door deze regeling zijn tot categorie 3 aangewezen gebieden met een archeologische verwachting voldoende beschermd.

3.7 Categorie 4

Categorie 4 omvat gebieden met een lage archeologische verwachting voor landgebonden economische en rituele activiteiten. Voor deze gebieden geldt alleen een basisverwachting voor vindplaatsen gerelateerd aan landgebonden economische en rituele activiteiten. De kans op het aantreffen van resten van bepaalde menselijke activiteiten is aanwezig, maar wordt als relatief laag ingeschat.

Op gebieden van categorie 4 geldt geen archeologische onderzoeksplicht. Deze categorie wordt dan ook niet als dubbelbestemming in het paraplubestemmingsplan opgenomen, maar is wel op de archeologische beleidskaart als zodanig aangeduid. Op basis van het archeologiebeleid is voor deze

gebieden namelijk geen planologische bescherming benodigd in de vorm van een dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie'.

3.8 Categorie 5

Categorie 5 omvat gebieden zonder archeologische verwachting. Deze categorie bestaat enerzijds uit terreinen waar uit archeologisch (voor)onderzoek is gebleken dat archeologische resten niet aanwezig zijn of niet meer te verwachten zijn, en anderzijds terreinen die zodanig zijn vergraven, geëgaliseerd, gesaneerd of ontgrond, dat geen behoudenswaardige archeologie meer te verwachten is.

Op gebieden van categorie 5 geldt geen archeologische onderzoeksplicht. Deze categorie wordt dan ook niet als dubbelbestemming in het paraplubestemmingsplan opgenomen, maar is wel op de archeologische beleidskaart als zodanig aangeduid. Op basis van het archeologiebeleid is voor deze gebieden namelijk geen planologische bescherming benodigd in de vorm van een dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie'.

4. PLANSTUKKEN

4.1 Algemeen

Dit paraplubestemmingsplan is opgesteld conform de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP2012), alsmede de Wet ruimtelijke ordening (Wro), het Besluit ruimtelijke ordening (Bro), de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en het Besluit omgevingsrecht (Bor). Het bestemmingsplan is vervat in een verbeelding, regels en deze toelichting.

De toelichting heeft géén bindende werking; de toelichting maakt juridisch ook geen onderdeel uit van het bestemmingsplan, maar heeft wel een belangrijke functie bij de weergave en onderbouwing van het plan en ook bij de uitleg van bepaalde bestemmingen en regels.

De regels bevatten het juridisch instrumentarium voor het regelen van het gebruik van de gronden, bepalingen omtrent de toegelaten bebouwing en regelingen betreffende het gebruik van de aanwezige bouwwerken. De regels zijn onderverdeeld in vier hoofdstukken. Per hoofdstuk worden de diverse bepalingen artikelsgewijs besproken.

De verbeelding heeft een ondersteunende rol voor toepassing van de regels, alsmede de functie van visualisering van de bestemmingen. Op de verbeelding zijn de bestemmingen weergegeven. De verbeelding vormt samen met de regels het voor de burgers bindende deel van het bestemmingsplan.

4.2 Toelichting op de verbeelding

De verbeelding is getekend op een bijgewerkte en digitale kadastrale ondergrond, schaal 1:20.000. De archeologische beleidskaart heeft daarbij als onderlegger gediend voor de begrenzing van de verschillende archeologische dubbelbestemmingen.

4.3 Toelichting op de regels

De regels zijn verdeeld in 4 hoofdstukken, te weten:

- Hoofdstuk 1: Inleidende regels met daarin de begrippen en de wijze van meten;
- Hoofdstuk 2: Bestemmingsregels. Hierin worden de regels voor de op de verbeelding opgenomen bestemmingen gegeven, in dit geval uitsluitend de dubbelbestemmingen 'Waarde – Archeologie';
- Hoofdstuk 3: Algemene regels, waaronder is opgenomen de anti-dubbeltelregel;
- Hoofdstuk 4: Overgangs- en slotregels, waarin het overgangsrecht en de slotregel zijn opgenomen.

Het belangrijkste doel van de planregels is om de bouw- en gebruiksregels van de bestemming aan te geven.

4.3.1 Inleidende regels

Begrippen

In dit artikel zijn bepalingen (begrippen) opgenomen welke in het algemeen spraakgebruik onvoldoende vastliggen en waarbij verschillen in interpretatie bij toepassing van de planregels mogelijk zijn. Voor het gemak zijn enkele begrippen uit de Bouwverordening/ Wabo overgenomen. Verder zijn enkele begrippen afkomstig van de SVBP2012.

Wijze van meten

Hierin wordt aangegeven op welke manier hoogte, lengte, breedte, inhoud en oppervlakte van bouwwerken/ percelen gemeten moeten worden.

4.3.2 Bestemmingsregels

Bestemmingen

De regels van een bestemming worden als volgt opgebouwd en benoemd:

1. Bestemmingsomschrijving;
2. Bouwregels;
3. Nadere eisen;
4. Afwijken van de bouwregels;
5. Specifieke gebruiksregels;
6. Afwijken van de gebruiksregels;
7. Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden;
8. Omgevingsvergunning voor het slopen van een bouwwerk;
9. Wijzigingsbevoegdheid.

Duidelijk zal zijn dat een bestemming niet alle elementen hoeft te bevatten. Dit kan per bestemming verschillen. In hoofdstuk 3 is reeds uitgebreid ingegaan op de regeling rondom de in dit paraplubestemmingsplan opgenomen archeologische dubbelbestemmingen.

4.3.3 Algemene regels

In de Anti-dubbeltelregel wordt bepaald dat grond die eenmaal in aanmerking is genomen bij het toestaan van een bouwplan waaraan uitvoering is gegeven of alsnog kan worden gegeven, deze bij de beoordeling van latere plannen buiten beschouwing blijft. Het nog overgebleven terrein mag dus niet nog eens meegenomen worden bij het toestaan van een ander bouwwerk.

In de Algemene afwijkingsregels is de bevoegdheid opgenomen om af te wijken van de archeologische onderzoeksplicht. Het bevoegd gezag kan bij een omgevingsvergunning afwijken van de archeologische onderzoeksplicht, indien uit schriftelijke informatie (afkomstig van de gemeente, aanvrager of anderszins) blijkt dat archeologisch onderzoek niet noodzakelijk is, de archeologisch

waarde naar beneden kan worden bijgesteld, of dat de archeologie niet evenredig wordt bedreigd door de voorgenomen plannen.

4.3.4 Overgangs- en slotregels

In de bepaling Overgangsrecht is geregeld in hoeverre en onder welke voorwaarden bestaande gebouwen en het bestaand gebruik van gronden en bouwwerken mogen afwijken van het plan. In de Slotregel is aangegeven op welke wijze de regels van het bestemmingsplan kunnen worden aangehaald.

5. UITVOERBAARHEID

5.1 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Vooroverleg

Bij de voorbereiding van een ruimtelijk besluit moeten burgemeester en wethouders op grond van artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening overleg plegen met het waterschap, met andere gemeenten van wie de belangen bij het plan betrokken zijn, en met de betrokken rijks- en provinciale diensten. Van het vooroverleg kan worden afgezien indien de betrokken diensten aangeven dat overleg niet noodzakelijk is.

Dit paraplubestemmingsplan voorziet uitsluitend in een juridische regeling voor archeologie, teneinde het geactualiseerde archeologiebeleid planologisch vast te leggen. Er is geen sprake van een heel nieuw beleid.

Het ontwerp bestemmingsplan wordt in het kader van het vooroverleg voorgelegd aan de betrokken instanties.

Er zijn reacties ingekomen van Rijkswaterstaat en het Waterschap, waaruit volgt dat zij geen opmerkingen hebben met betrekking tot het onderhavige bestemmingsplan.

Inspraak

Er wordt vooruitlopend op de formele procedure geen inspraak toegepast.

Zienswijzenprocedure

Het ontwerp bestemmingsplan wordt voor een periode van zes weken ter inzage gelegd. Tijdens deze periode wordt eenieder in de gelegenheid gesteld om zienswijzen tegen het plan in te dienen.

5.2 Economische uitvoerbaarheid

Archeologische regelgeving gaat er van uit dat initiatiefnemers die werkzaamheden in de bodem uitvoeren, de kosten die verband houden met archeologie voor hun rekening nemen. Dit paraplubestemmingsplan is opgesteld om vooraf duidelijker inzicht te hebben in de archeologische aspecten die spelen op een gebied of een perceel waar ontwikkelingen worden voorzien. Het plan beoogt daarmee niet alleen verrassingen te voorkomen, maar ook te bereiken dat niet meer wordt onderzocht dan nodig is. Het bestemmingsplan vervult daarmee een functie voor zowel ontwikkelende partijen als het bevoegd gezag dat er op moet toezien dat het onderwerp archeologie wordt behandeld zoals dat wordt verlangd in wet- en regelgeving.

Dit paraplubestemmingsplan maakt geen ontwikkelingen mogelijk die dienen te worden beschouwd als een bouwplan zoals bedoeld in artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening. Er is dan ook geen sprake van een verplichting tot kostenverhaal.

6. PROCEDURE

De procedure voor een bestemmingsplan staat beschreven in de Wet ruimtelijke ordening (Wro), die in werking is getreden met ingang van 1 juli 2008. De wettelijke procedure start met de kennisgeving ex artikel 1.3.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro).

De volledige bestemmingsplanprocedure vanaf ontwerp bestemmingsplan ziet er vervolgens als volgt uit:

- **Openbare kennisgeving** van het ontwerp bestemmingsplan;
- **Terinzagelegging** van het ontwerp en bijbehorende stukken gedurende 6 weken en toezending aan gedeputeerde staten en de betrokken rijksdiensten, waterschappen en gemeenten;
- Gedurende de termijn van terinzagelegging kunnen door eenieder schriftelijk of mondeling **zienswijzen** worden ingebracht;
- **Vaststelling** van het bestemmingsplan door de gemeenteraad binnen 12 weken;
- Algemene **bekendmaking** van het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan geschiedt binnen twee weken na de vaststelling. Burgemeester en wethouders plaatsen de kennisgeving van het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan tevens in de Staatscourant en voorts geschiedt deze langs elektronische weg. Gelijktijdig verzenden zij de kennisgeving, zoals bedoeld in de vorige volzin, langs elektronische weg aan de diensten en bestuursorganen als bedoeld in artikel 3.8, lid 1 sub b Wro, en stellen zij het besluit met de hierbij behorende stukken langs elektronische weg beschikbaar;
- Mogelijkheid tot **beroep** bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen 6 weken na bekendmaking voor belanghebbenden;
- **Inwerkingtreding** op de dag na afloop van de beroepstermijn, zijnde 6 weken na de bekendmaking, tenzij binnen deze termijn een verzoek om een voorlopige voorziening is ingediend bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

